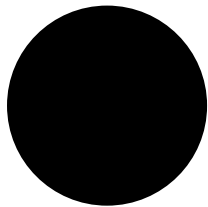

IZAERAK EZ DU PREZIORIK, BAINA ESLEITZEAK HAU KONTSERBATZEKO LAGUNTZEN DU

Posted on 10/05/2020 by Naider

Balorazioen definizioa: zerbaiten balioa edo meritua ezagutu, estimatu edo balioestea.

Ebaluazioa ezin da erabakiak hartzeatik.

Erabaki bat hartzen dugunean esan nahi du aurretik burutu dugula a Balio-judizioa. Askotan balorazio hau gure subkontzientean gertatzen da, beraz, ez gara konturatzen egin dugula.

[artikulu bat](#)

[zientzialaria](#) Nature aldizkariak argitaratua

1997an, Robert Costanzak eta beste 12 egilekidek idatzia, erakarri zuen gizarteak **naturaren balorazio ekonomiko**ariri ematen dion arreta.

Naturaren balioa 33 bilioi dolarrekoa zen orduan. Urteak

geroago, 2014an, [beste artikulu bat argitaratu zen](#)

[balio hori 145 bilioi dolarretan eguneratuz.](#)

Abantailei prezioa esleitzearen arrazoia

ingurunetik lortzen ditugunak ([ekosistemetako zerbitzuak](#) deiturikoa) erraza da: **sistema ekonomikoak mehatxatzen du.**

izaera, azken honek ez duelako diru-baliorik. Guk asko

naturak emandakoa "doakoa" da, hau da, ez du kontuan hartzen

merkatu-ekonomia; ikusi, adibidez, eskaintzen dizkigun zerbitzuak

basoak, uholdeen erregulazioan edo arazketan oinarrituta

airea, [beste zerbitzu askoren artean](#). Ideia ekonomikoki baloratzean oinarritzen da

naturak ekartzen dizkigun onurek babesa susper dezakete eta

kontserbazioa: zerbaitek prezioa badu, jada ez da ikusezina

gobernuak eta enpresak, zerbitzu "baloratua" eta "babestua" bihurtuz

ekonomiari eta gizarteari egiten dion ekarpenari.

Aipatutako lehen artikulua argitaratu zenetik, izan dute

Askok izan dira prezioa jartzearen ideiak **kritika**

ekosistemek gizarteari ekartzen dizkioten onurak, hauek dira nagusiak:

- Ingurugiroaren sektorea ez zaio "agortuta" egon behar a naturaren eta anitz eragiten duen sistema ekonomikoaren ikuspegi neoliberala gizarte- eta ingurumen-arazoak: pobrezia, desberdintasuna, klima-aldaketa... . Izan oinarritu natura kontserbatzeko moneta-ikuspegia hutsa da kapitalista eta hazkunde ekonomiko jasangaitzaren menpekoa.
- Natura kontserbatzearen onura ekonomikoak suntsitzeagatik lortutakoak baino txikiagoak dira (baserri-soroak sortzeko, urbanizazioak...). Naturak eskaintzen duen errentagarritasun-tasa izango da beti ere edozein espekulazio eta finantza inbertsio baino gutxiago. Lehenago edo geroago, Naturari prezioa jartzeak bere pribatizazioan lagunduko du eta, beraz, horretan bere degradazioa ezer gutxi edo ezer gutxi ateratzen zaien jarduera ekonomikoen alde

ingurumenaren egoerari buruzko kezka.

- Ekosistemak arrazoiengatik babestu behar dira moral edo estetiko hutsak, arrazoi ekonomikoak baino.
- Ingurunearen balorazio monetarioa ulertzen da ergelkeria eta oso zaila den zerbait bezala. Ezin zaio baliorik jarri zerbait "ukiezina", hala nola natura, giza bizitza edo edertasuna orokorrean.

Argudio hauek zuzenak dira neurri handi batean eta gehienak beldurrean oinarritzen dira; pribatizazioari eta hainbeste menpe gauden ekosistemen degradazioari beldurra. Erabat justifikatuta dagoen egungo sistema ekonomikoarekiko beldurra eta konfiantza eza, ez baitu frogatu natura modu iraunkorrean babesteko eta kudeatzeko gai denik.

Hala ere, une honetan, beharrezkoa da

[ekosistemen zerbitzuak](#) : ekonomikoki balioestearen helburu nagusia argitu indartsu> du biztanleak ingurumenaren eta garrantziari buruz sentsibilizatzea ingurumena kontuan hartzea erabaki politikoak hartzerakoan.

Ekosistemetatik lortzen ditugun onurak dirua irabazteak hizkuntza zientifiko edo teknikoa ezagutzen ez duten pertsonei ingurumenak gizartearentzat duen balio handiaz jabetzen laguntzen du. Dirua da, onerako eta txarrerako, munduko adierazlerik ezagunena eta erabiliiena. Beraz, hizkuntza hori erabiltzeak jendearen ingurumen-kontzientzia areagotzeko balio dezake. Gainera, balorazio ekonomikoak erabakiak hartzeko ardura duten politikari eta eragileei egunero kudeatzen duten lurzoruen, luraren erabilera eta abarren gutxi gorabeherako balioa ezagutzeko aukera ematen du. Beraz, ingurumenaren monetizazioa ingurumenarekin lotutako erabaki politikoak hobetzeko tresna gisa erabil daiteke.

Jarri prezioa lortzen ditugun onurei

inguruneak ez du esan nahi "natura saltzea"k. Ez dago zentzu horretan pribatizazioaren beldurrik izan behar;

inork ez ditu pribatizatuko eta erlazionatutako ondasun publikoak eskaintzarik handienari salduko dizkio

naturarekin (airea, ibai baten ur garbia...). Ezinezkoa edo oso zerbait da

nekez. Beste gauza bat sistemaren kanpoalde negatiboak dira

ekonomikoa, baina hori beste gai bat da ([irakurri gehiago hemen](#)).

Aldi berean, moralki zuzena denaren diskurtsoak paraleloa izan behar du,

eta ez elkarren artean baztertzen, diskurtso ekonomikoari. Hiruko arau horren arabera, gainera

Naturaren babesa moralgabea izan liteke horrek [populazio indigenen erbesteratzea suposatzen badu](#)< /a>, [gaur egun gertatzen den bezala](#).

Ez da ekonomia eta ingurumena batzearen beldur izan behar. Artikuluaren hasieran esan bezala, erabaki politikoek ingurumenaren balorazio pertsonala suposatzen dute dagoeneko, nahiz eta hau dirutan Express ez den. unitateak. Beraz, balorazioa, faktore pertsonal eta kolektibo anitzek eraginda, hor dago jada, kontzienteki edo inkontzienteki. Dagoeneko balorazio "subjektiboa" egiten bada, zergatik ez jarri prezioa –gutxi gorabeherakoa bada ere–, denok elkar uler dezagun eta horrela ingurumenaren garrantzia baloratu ahal izateko?

Eraldaketaren beharra ukaezina da

sozioekonomikoa ingurumena baloratzen dakien sistemarantz

merezi du. [Capitalism 2.0](#) moduko bat behar da, jasangarriagoa, jatorragoa, harrapari gutxiago. Baina burutzen dugun bitartean eraldaketa hori, ingurumenaren balorazio ekonomikoa egin daiteke Jendeak, batez ere politikariak, gure inguruan sentibilizatzen laguntzea naturarekiko menpekotasuna.

Azken finean, beharbada hizkuntza komun bat baino ez genuen behar.

Julen González Redín
Garapen Iraunkorrean eta Ingurumenean Doktorea

There are no comments yet.